

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paradigmen zur deutschen Grammatik

Sievers, Eduard

Halle, 1874

20. Angelsächsisch.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61477](#)

Bl. 20.

V e r b a.

3) Angelsächsisch.

		VERBA OHNE THEMATISCHEN VOCAL		VERBA MIT THEMATISCHEM VOCAL							schwache verba					
		starke verba (ablautende und reduplicierende)							auf -ō							
		Inf.	vēsan	beón	hēlpan	hladan	sleahan, sleán	dōn	nerjan	sēcan	hābban	auf -ō				
Ind. prae.	sg. 1.	eom	beóm	hēlpe	blade	sleahe,	dō	nerje	sēce	hafa, hābbe	sealfi(g)e					
	2.	eart	bist	hilp(e)st	ble(de)st	sleahst	dēst	nerest	sēcest	hafast, hāfst	sealfast					
	3.	is	bið	hilp(e)d	hleded, hlet	slehd	dēd	nered	sēced	hafad, hāfd	sealfad					
Ind. prae.	pl. 1.	sindon	beód	hēlpad	hladað	sleahad, sleád	dōð	nerjad	sēcad	habbad, (hābbad)	sealfi(ge)ad					
	2.															
	3.															
Opt. prae.	sg. 1.	sí, sig, sŷ	beó	hēlpe	hlade	sleahe, sleá	dō	nerje	sēce	hābbe	sealfi(g)e					
	2.	seo														
	3.															
Imper.	pl. 1.	sín	beón	hēlpen	hladen	sleahen, sleán	dōn	nerjen	sēcen	hābben	sealfi(g)en					
	2.															
	3.															
Part. prae.	sg.	vēs	beó	hēlp	hläd	sleah	dō	nerje	sēce	hafa	sealfa					
	pl.	vēsað	beód	hēlpad	hladað	sleahad, sleád	dōð	nerjad	sēcad	habbad	sealfi(ge)ad					
	vēsende		hēlpende		hladende		sleahende, sleánde		dōnde		sēcende					
Ind. praet.	sg. 1.	vās	vāre	healp	hlōd	slōh	dide	nerede, sōhte, hāfde, sealfode								
	2.							neredest								
	3.	vās						nerede								
Ind. praet.	pl. 1.	væron		hulpon	hlōdon	slōgon	didon (daedon)	neredon								
	2.															
	3.															
Opt. praet.	sg. 1.	være		hulpe	hlōde	slōge	dide (daede)	nerede	sōlte	hāfde	sealfode					
	2.															
Opt. praet.	pl. 1.	væren		hulpen	hlōden	slōgen	diden	nereden	sōhten	hāfden	sealfoden					
	2.															
Part. praet.	gevēsen		hulpen	hläden	slägen, slagen	dōn	nered	sōht	hāfed	sealfod						